

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/88/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010740
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010740.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Dušana Špireka v trestnej veci odsúdeného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 17.10.2025, sp. zn. 2Pp/35/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26. novembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/26/2021 zo dňa 05.12.2022, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/19/2023 zo dňa 29.06.2023.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice trestu ku dňu 22.09.2025, avšak nespĺnil materiálne podmienky. Poukázal na hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého sa odsúdený páchania trestnej činnosti dopúšťal opakovane, riziko recidívy je u neho stredné a resocializačná prognóza menej priaznivá. Z hodnotenia vyplývalo, že správanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, stanovený program zaobchádzania plní čiastočne, do vzdelávacích aktivít sa doposiaľ nezapojil, nebol zaradený do resocializačného alebo výchovno-vzdelávacieho programu, podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny si doposiaľ nevytvoril. Konštatoval, že odsúdený plnením povinností a správaním sa počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie v takej miere, aby bolo možné konštatovať, že splnil podmienky na rozhodnutie o podmienkovom prepustení. Pre spoločnosť existuje zvýšené riziko recidívy (ide o osobu v minulosti 4-krát súdne trestanú), a preto nemožno dôvodne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený. V jej dôvodoch namietal nezrovnalosti pri udelení pochvaly, ktorú dostal až po rozhodnutí súdu I. stupňa. Zdôraznil, že do aktivít sa nemôže zapájať, pretože pracuje. To, že neplatil na deti, nebolo úmyselne a na slobode by mal viac možností splatiť dlh. Tiež namietal, že sa posudzovala jeho minulosť. To je porušenie čl. 1 a čl. 2 Ústavy SR. V závere žiadal, ak by bolo rozhodnuté v jeho neprospech, aby bol celý spis postúpený Ústavnému súdu.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo. Týmto postupom zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Na podklade predloženého spisového materiálu nadriadený súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval správne. Dodržal procesný postup upravený v § 415 Trestného poriadku - o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodol na verejnom zasadnutí, za prítomnosti odsúdeného, ktorého k meritu veci vypočul a súčasne zabezpečil prítomnosť prokurátora a zástupcu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Pre kladné rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za prečin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody a v prípade osoby odsúdenej za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák.).

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - vykonal polovicu uloženého trestu, avšak nesplnil ani jednu z materiálnych podmienok a to plnením povinností a správaním nepreukázal polepšenie vo výkone trestu a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Ako vyplýva z hodnotenia ÚVTOS Želiezovce (zo dňa 03.10.2025) a jeho doplnenia vyžiadaného nadriadeným súdom (zo dňa 19.11.2025), odsúdenému bola uložená dňa 27.10.2025 pochvala za vzorné plnenie pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol. Program zaobchádzania odsúdený plní čiastočne, do aktivít pedagogického pôsobenia formou individuálnych pohovorov, prednášok a besied s právnou tematikou a tematikou rodiny, sekundárne s protialkoholickou tematikou sa doposiaľ nezapojil. Odsúdený nesplnil ani druhú materiálu podmienku - že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere súd I. stupňa správne poukázal na predchádzajúci kriminálny spôsob života odsúdeného v zmysle jeho 4 záznamov o odsúdeniach pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť. Toto podporuje záver vyplývajúci z hodnotenia výkonu trestu odňatia slobody, že riziko recidívy trestnej činnosti u odsúdeného je stredné a resocializačná prognóza menej priaznivá, tento záver neovplyvnila ani uložená disciplinárna odmena. Za daného stavu sa nadriadený súd stotožnil s právnym názorom vysloveným súdom I. stupňa, že nemožno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to ani v prípade nariadenia mu dohľadu probačným a mediačným úradníkom

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto neboli dôvodné. Nadriadený súd si vyžiadal doplnenie hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktoré bolo vypracované ku dňu 19.11.2025. Z tohto vyplýva, že odsúdenému uložená dňa 27.10.2025 pochvala za vzorné plnenie pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol s tým, že záver hodnotenia sa nezmenil. Čo sa týka ostatných námietok ohľadne práce odsúdeného a toho, že platenie výživného bolo neúmyselné a na slobode by mal viac možností na splatenie dlhu, nadriadený súd odkazuje na právne úvahy a závery súdu I. stupňa, s ktorými sa stotožnil (strana 5 uznesenia súdu I. stupňa). Navyiac pripomína, že odsúdený si bol vedomý svojej zákonnej vyživovacej povinnosti, avšak napriek tomu túto neplnil a privodil si trestné stíhanie a následne i priamy výkon trestu odňatia slobody. K námietke posudzovania minulosti odsúdeného nadriadený súd uvádza, že súd na podklade žiadosti o podmiennečné prepustenie skúma i splnenie materiálnych podmienok a v rámci týchto i hodnotenie predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného z pohľadu resocializačnej prognózy. Podmiennečné prepustenie prichádza do úvahy len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Napokon nadriadený súd dodáva, že rozhodovanie o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je plne v kompetencii súdu, ktorého povinnosťou nie je stotožniť sa s každým podaným návrhom, ani so stanoviskom procesnej strany. Povinnosťou súdu však je, aby svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, v súlade s požiadavkami § 176 ods. 2 Tr. por., čo v danom prípade súd I. stupňa dodržal, pretože uviedol skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia opieral, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení

zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Sťažnosťou napadnuté uznesenie preto nemožno považovať za nesprávne len z toho dôvodu, že odsúdený s ním nesúhlasí.

K návrhu odsúdeného, aby v prípade, ak bude rozhodnuté v jeho neprospech, bol celý spis postúpený Ústavnému súdu Slovenskej republiky nadriadený súd uvádza, že tento postup neprichádza do úvahy, takáto povinnosť krajskému súdu nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia.

Z týchto dôvodov nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)